

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 maja 1961 r.

Nr 33

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

154 — nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1961 r. w sprawie określenia organów państwowych obowiązanych do zawiadamiania urzędów stanu cywilnego o zdarzeniach i o aktach mających stanowić podstawę wpisu do ksiąg stanu cywilnego	421
155 — Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 24 lutego 1961 r. w sprawie przechowywania i brakowania akt b. niemieckich organów sądowych i prokuratorskich	422
156 — Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 1961 r. w sprawie przekazania finansowym organom orzekającym II instancji uprawnień określonych w art. 127 § 1 ustawy karnej skarbowej	424
157 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 15 marca 1961 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz branżowych warunków dostaw kabli, przewodów, akumulatorów, ogniw i baterii	424

154

ZARZĄDZENIE Nr 69 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 kwietnia 1961 r.

w sprawie określenia organów państwowych obowiązanych do zawiadamiania urzędów stanu cywilnego o zdarzeniach i o aktach mających stanowić podstawę wpisu do ksiąg stanu cywilnego.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 1955 r. Nr 25, poz. 151, z 1956 r. Nr 41, poz. 189 i z 1958 r. Nr 72, poz. 358) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sądy przesyłają odpisy swych prawomocnych orzeczeń:

- 1) o sprostowaniu lub unieważnieniu aktu stanu cywilnego,
- 2) o rozwiązaniu małżeństwa przez rozwód i unieważnieniu małżeństwa,
- 3) o przysposobieniu i jego rozwiązaniu,
- 4) o ustaleniu ojcostwa,
- 5) o zaprzeczeniu ojcostwa — do urzędu stanu cywilnego miejsca sporządzenia lub przechowywania aktu stanu cywilnego (urodzenia, małżeństwa) osób, których orzeczenia te dotyczą;
- 6) o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego (art. 23 dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego — Dz. U. Nr 25, poz. 151, z 1956 r. Nr 41, poz. 189 i z 1958 r. Nr 72, poz. 358) — do urzędu stanu cywilnego miejsca sporządzenia aktu, jeżeli akt unieważniony ma być zastąpiony nowym aktem, albo do urzędu stanu cywilnego miejsca urodzenia lub miejsca zawarcia małżeństwa osoby, której orzeczenie dotyczy;
- 7) o uznaniu za zmarłego — do urzędu stanu cywilnego ostatniego miejsca zamieszkania osoby uznanej za zmarłą, a jeżeli ostatnie miejsce zamieszkania nie jest znane lub znajduje się za granicą — do Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście;
- 8) o stwierdzeniu zgonu — do urzędu stanu cywilnego miejsca zgonu, a jeżeli miejsce zgonu nie jest ustalone lub znajduje się za granicą — do urzędu stanu cywilnego ostatniego miejsca zamieszkania tej osoby w kraju; w

braku takiego miejsca — do Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście;

- 9) o uchyleniu orzeczenia o uznaniu za zmarłego i stwierdzeniu zgonu — do urzędu stanu cywilnego, w którym sporządzono akt zgonu.

2. Władza opiekuńcza przesyła:

- 1) odpisy złożonych przez nią oświadczeń o uznaniu dziecka — do urzędu stanu cywilnego, w którym sporządzono akt urodzenia i ostatni akt małżeństwa tej osoby;
- 2) odpisy swych prawomocnych orzeczeń o ustaleniu treści aktu urodzenia dziecka nieznanymi rodzicami — do urzędu stanu cywilnego miejsca urodzenia dziecka, a jeśli miejsce urodzenia dziecka nie jest znane — do urzędu stanu cywilnego miejsca znalezienia dziecka.

3. Przesłanie odpisów orzeczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, powinno nastąpić w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 2. Państwowe biura notarialne przesyłają niezwłocznie odpisy sporządzonych przez siebie aktów notarialnych dotyczących rozwiązania przysposobienia do urzędu stanu cywilnego, który sporządził lub przechowuje akt urodzenia i ostatni akt małżeństwa przysposobionego.

§ 3. 1. Prezydya rad narodowych przesyłają odpisy swych prawomocnych decyzji w sprawach:

- 1) zmiany imion i nazwisk — do urzędu stanu cywilnego miejsca sporządzenia aktu urodzenia i ostatniego aktu małżeństwa osoby, której zmiana ta dotyczy;
- 2) odtworzenia treści aktu stanu cywilnego — do urzędu stanu cywilnego miejsca sporządzenia aktu lub miejsca przechowywania ksiąg;

- 3) odtworzenia treści księgi stanu cywilnego — do urzędu stanu cywilnego, który byłby właściwy do przechowywania tej księgi;
- 4) ustalenia treści aktu stanu cywilnego — do urzędu stanu cywilnego miejsca zamieszkania wnioskodawcy, a jeśli wnioskodawca mieszka za granicą — do urzędu stanu cywilnego ostatniego miejsca zamieszkania wnioskodawcy w kraju; w braku takiego miejsca — do Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście. Gdy wnioskodawcą jest urząd zagraniczny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, odpis decyzji przesyła się również do Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście.

2. Przesłanie odpisów decyzji powinno nastąpić w terminie 7 dni od uprawomocnienia się decyzji.

§ 4. 1. Urzędy stanu cywilnego zawiadamiają o sporządzonych przez siebie aktach, przyjętych oświadczeniach i dokonanych na marginesie aktów wzmiankach dodatkowych te urzędy stanu cywilnego, które poprzednio sporządziły akta stanu cywilnego dotyczące tych samych osób.

2. Przesłanie zawiadomienia (ust. 1) powinno nastąpić w terminie 7 dni po sporządzeniu aktu stanu cywilnego, przyjęciu oświadczenia lub po dokonaniu wzmianki dodatkowej.

§ 5. Do przesłania odpisu orzeczenia (§ 1) lub odpisu decyzji (§ 3) obowiązany jest sąd lub prezydium rady narodowej, które orzekały w pierwszej instancji.

§ 6. 1. Odpisy prawomocnych orzeczeń sądowych o uznaniu za zmarłego, o stwierdzeniu zgonu i o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego oraz odpisy prawomocnych orzeczeń władzy opiekuńczej w sprawie aktów urodzenia dzieci nieznanymi rodzicami stanowią podstawę do sporządzenia aktów stanu cywilnego.

2. Odpisy prawomocnych orzeczeń sądowych i orzeczeń władzy opiekuńczej, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, a nie wymienionych w ust. 1, odpisy aktów notarialnych (§ 2) oraz odpisy prawomocnych decyzji prezydiów rad narodowych (§ 3) stanowią podstawę do dokonania na marginesie aktów stanu cywilnego wzmianek dodatkowych lub przypisków pod aktami.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 390 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1955 r. w sprawie określenia organów państwowych obowiązanych do zawiadamiania urzędów stanu cywilnego o zdarzeniach i o aktach mających stanowić podstawę wpisu do ksiąg stanu cywilnego (Monitor Polski Nr 124, poz. 1615).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI I PROKURATORA GENERALNEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 24 lutego 1961 r.

w sprawie przechowywania i brakowania akt b. niemieckich organów sądowych i prokuratorskich.

Na podstawie § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego (Dz. U. z 1957 r. Nr 12, poz. 66 i z 1959 r. Nr 2, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za akta byłych niemieckich organów sądowych i prokuratorskich w rozumieniu zarządzenia uważa się akta i księgi wszystkich byłych niemieckich sądów, prokuratur, komorników i notariuszy czynnych:

- 1) na terenach Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska,
- 2) na terenach włączonych do byłej Rzeszy Niemieckiej i na terenach tzw. Generalnej Guberni w okresie okupacji 1939—1945 r.

§ 2. 1. Z akt byłych niemieckich organów sądowych i prokuratorskich podlegają przechowaniu w sądzie bądź prokuraturze:

- 1) akta zawierające dokumentację prawną lub techniczną budynków, znajdujących się w użytkowaniu sądu lub prokuratury,
- 2) księgi gruntowe wraz z odnoszącymi się do nich tabelami i aktami, z wyjątkiem wskazanym w ust. 2.

2. Wykazy ksiąg gruntowych zamknięte przed 1 stycznia 1901 r. oraz te, które utraciły moc prawną na zasadzie dekretu z dnia 28 października 1947 r. o mocy prawnej ksiąg wieczystych na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 66, poz. 410), o ile nie zostały trwale oprowiane z innymi wykazami, podlegają przekazaniu właściwemu archiwum państwowemu wraz z odnoszącymi się do nich tabelami i aktami.

§ 3. 1. Akta i księgi byłych niemieckich organów sądowych i prokuratorskich, z wyjątkiem wymienionych w § 2,

należy posegregować według nazw i siedzib poszczególnych byłych niemieckich organów sądowych i prokuratorskich, tworząc dla każdego z nich odrębny zespół.

2. W obrębie każdego zespołu należy akta i księgi podzielić na grupy:

- grupa I — obejmuje materiały mające w całości historyczne znaczenie i podlega przekazaniu właściwemu archiwum państwowemu,
- grupa II — obejmuje materiały mające częściowo historyczne znaczenie i podlega przekazaniu właściwemu archiwum państwowemu,
- grupa III — obejmuje materiały przeznaczone do wymiany z zagranicą i podlega przekazaniu Wojewódzkiemu Archiwum Państwowemu w Gdańsku,
- grupa IV — obejmuje materiały nie posiadające historycznego znaczenia i podlega przekazaniu na makulaturę.

3. Szczegółowy wykaz akt i ksiąg, zaliczonych do poszczególnych grup, zawiera załącznik do zarządzenia.

§ 4. 1. Przekazanie akt i ksiąg grupy I i II następuje w trybie określonym w §§ 3 i 5 zarządzenia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 432).

2. Przekazanie Wojewódzkiemu Archiwum Państwowemu w Gdańsku akt i ksiąg grupy III następuje w terminie uzgodnionym z tym archiwum. W zgłoszeniu materiałów należy wskazać liczbę akt i ksiąg w poszczególnych zespołach oraz przybliżoną ogólną objętość bądź wagę akt i ksiąg.

3. Przekazanie na makulaturę akt i ksiąg grupy IV może nastąpić po:

- 1) zgłoszeniu właściwemu archiwum akt grupy I, II i III,